

**PLAN ODNOWY
MIEJSCOWOŚCI
ZABOROWICE**

Gmina Bojanowo
Powiat rawicki
Województwo wielkopolskie

Bojanowo 2010

Spis treści

Wstęp	3
1. Charakterystyka miejscowości	4
1. Rys historyczny	4
2. Inwentaryzacja zasobów – Zaborowice współcześnie.....	5
1. Podstawowe informacje.....	5
2. Infrastruktura i środowisko przyrodnicze.....	6
3. Zabytki.....	7
4. Ludność	9
3. Analiza mocnych i słabych stron miejscowości.....	10
4. Priorytety rozwojowe, cele, projekty.....	13
5. Plan działań	14
6. Harmonogram wdrażania planu.....	15
7. Zarządzanie planem	16

Wstęp

Plan Odnowy Miejscowości jest jednym z najważniejszych dokumentów związanych z planowaniem odnowy wsi, jej rozwoju oraz poprawy warunków pracy i życia mieszkańców. Sporządzenie i uchwalenie takiego aktu stanowi niezbędny warunek przy aplikowaniu o środki finansowe w ramach „Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013” działanie „Odnowa i rozwój wsi”.

Plan Odnowy Miejscowości ma pobudzić mieszkańców do wspólnego działania na rzecz Gminy Wielkiej. Plan jest dokumentem strategicznym, stworzonym przy znacznym udziale mieszkańców. Określa najważniejsze działania, które sami zainteresowani uznali za istotne dla swojej miejscowości, działania, które pomogą im rozwiązać problemy, pokonać bariery i osiągnąć stawiane sobie przez nich cele. Proponowane przedsięwzięcia mieszkańcy uznali za realne, możliwe do zrealizowania, przy założeniu także ich własnej aktywności oraz przy zaangażowaniu władz samorządowych Gminy Bojanowo. *Plan Odnowy Miejscowości* pozwolił także na uświadomienie sobie przez mieszkańców ich roli w tworzeniu pomysłów na własny rozwój i poprawę warunków życia.

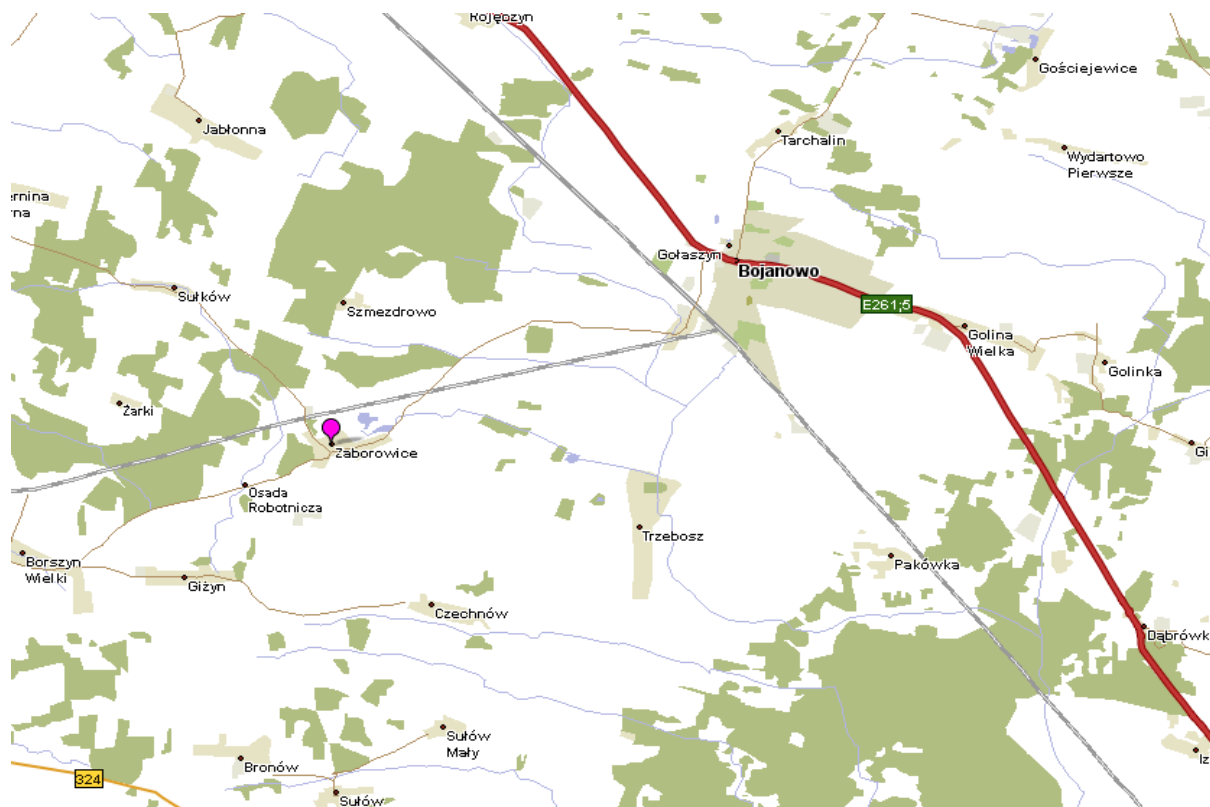
Plan Odnowy Miejscowości Zaborowice jest dokumentem otwartym a zapisane w nim zadania będą aktualizowane stosownie do zmieniających się uwarunkowań wewnętrznych jak i zewnętrznych, pojawiających się nowych możliwości oraz zmiany hierarchii priorytetów przyjętych przez Radę Miejską Bojanowa. Uwzględniane będą również nowe potrzeby zgłaszane przez mieszkańców, organizacje pozarządowe oraz sektor publiczny i prywatny.

1. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI ZABOROWICE

Miejscowość Zaborowice położona jest w odległości 7 km na południowy-zachód od Bojanowa, na terenie historycznego Śląska. Pod względem administracyjnym w powiecie rawickim, w województwie wielkopolskim, wzdłuż głównego ciągu komunikacyjnego – drogi powiatowej Bojanowo – Góra Śląska, która krzyżuje się z drogą powiatową Zaborowice – Czernina. Stanowi to połączenia między miejscowością Zaborowice a miejscowościami zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz gminy.

Wieś i jej otoczenie odznacza się dużymi walorami krajobrazowymi. Skala, charakter, klimat urbanistyczny miejscowości warte są zachowania i kultywowania.

Poniższa mapa obrazuje położenie miejscowości Zaborowice w gminie Bojanowo.

1.1 Rys historyczny

Zaborowice są położone na terenie historycznego Śląska. Niemiecka nazwa wsi — Saborwitz. Do 1945 r. Zaborowice były wsią przygraniczną. Do reformy administracji publicznej należały do gminy Czernina, a od stycznia 1976 r. przyłączone zostały do gminy Bojanowo.

Istniejący zespół folwarczny powstał w II połowie XIX wieku i od początku XX wieku rozbudowywał się. Z pierwotnej zabudowy folwarku do dziś nie zachowały się tylko 2

obiekty: dwór - w miejsce którego zbudowano budynek administracyjny Kombinatoru PGR oraz gorzelnia.

Według księgi adresowej z 1886 r. właścicielem majątku był hrabia Gustaw v. Schullenburg (major w stanie spoczynku), który mieszkał w Trzeboszu. Obszar ziemi uprawnej obejmował 276 ha, łąk 30 ha, 98 ha stanowiły lasy i 15 ha nieużytki. Inwentarz wynosił wówczas: 16 koni, 48 sztuk bydła i 725 owiec.

O cegielni informacje przekazuje księga adresowa z 1898 r. W tym to czasie właścicielem majątku był Gunter Finek v. Finckenstein. Funkcję administratora pełnił Buttner. Uprawa ziemi była nastawiona na buraki cukrowe.

Gorzelnia została zniszczona, ale pozostał komin i budynki pomocnicze wykorzystywane przez pewien czas przez cegielnię. Cegielnia produkowała cegłę pełną z gliny zwałowej. Powstały 2 stawy powyrobiskowe. W latach powojennych produkowano tu do 6 mln sztuk cegły rocznie. Zatrudniano około 40 osób. Kierownikiem cegielni do 1987 r. był Andrzej Joncel. W ostatnich dwóch latach cegielnię dzierżawiła RSP Nielegowo.

Nazwa miejscowości wzięła swój początek od lasów, które rozciągały się w tej okolicy jeszcze w XIV stuleciu. Rozwój gospodarki towarowo-pieniężnej pociągnął za sobą karczowanie lasów i zamianę obszarów leśnych na ziemię orną, dostarczającą zboża. Po pradawnych puszczech chroniących te ziemie przed najazdem wrogów pozostał jedynie ślad w postaci nazw nadawanych miejscowościom, w tym również Zaborowicom.

2. INWENTARYZACJA ZASOBÓW – ZABOROWICE WSPÓLCZEŚNIE

2.1. Podstawowe informacje

Aktualnie Zaborowice liczą 49 numerów domów mieszkalnych w tym 2 bloki po 18 mieszkań oraz domki szeregowe. Zaborowice zamieszkuje 150 rodzin; w 2008 r. było tu 526 mieszkańców; przysiółkiem Zaborowic są Parłowice. Miejscowość leży na terenie gminy Bojanowo, w powiecie rawickim. Liczba ludności sołectwa to 593 mieszkańców. Sołectwo Zaborowice obejmuje powierzchnię 875 ha.

Zaborowice to miejscowość o układzie wielodrożnym. Najbliższe większe miejscowości to Bojanowo, Czechnów, Giżyn. Położenie to decyduje o bardzo malowniczych krajobrazach, atrakcyjności dla zamieszkania i wypoczynku.

Większość budynków mieszkalnych jednokondygnacyjna z poddaszem. Dachy dwuspadowe, kryte dachówką ceramiczną. Stan techniczny budynków średni. Droga przez

wieś asfaltowa z krawężnikami. Obok kościoła filialnego p.w. NMP (murowany z 1760 roku) w sąsiedztwie cmentarza, z tyłu za obiektem sakralnym stoi duży zespół budynków mieszkalnych, murowanych z czerwonej cegły z początku XX wieku, charakteryzuje się ciekawym układem w literę „U” oraz interesującym połączeniem budynków gospodarczych z mieszkalnymi, tworząc efektowne rozwiązanie zabudowań wiejskich. Przy skrzyżowaniu dróg znajduje się wieża transformatorowa z czerwonej cegły z 1 ćw. XX wieku. Obok dwa pawilony „kostki” tworząc dysonans wynikający z sąsiedztwa tak różnych stylów. W północno-zachodniej części wsi usytuowane są dwa duże wielorodzinne, trzykondygnacyjne budynki, sąsiadujące z zabudową szeregową jednorodzinna i zespołem garażowym. Cały kompleks wybudowano w latach 80–tych. Otoczenie zaniedbane o niskiej estetyce. Zabudowa całkowicie obca tradycji miejsca. W północnej części duży kompleks zabudowań folwarcznych, część budynków zamieszкана. Bardzo zaniedbane otoczenie. Stan zabudowań waha się od średniego do ruiny. Obok folwarku znajduje się stara cegielnia w kompletnej ruinie. Dominującymi obiektami są dwa kominy, jeden cegielni drugi z gorzelnii znajdującej się na terenie folwarku. W kierunku północnym znajduje się zabudowa dworca kolejowego. Odległość dworca od skraju wsi łączy droga bruk „kostka”. Budynki dawnej stacji kolejowej są murowane z 1885 roku w średnim stanie technicznym i dobrym. Część zamieszкана, w niedużych fragmentach zdewastowany. Po przeciwnej stronie w niedużym oddaleniu od dworca kolejowego wznosi się obiekt suszarni i mieszalni pasz. Rozmiar i otwarta przestrzeń dominuje nad pozostałym otoczeniem. Od strony Bojanowa przytłaczający widok na obiekt mieszalni pasz, zaburzającego harmonię w zabudowie wsi.

Wieś Zaborowice spełnia funkcje rolniczą, przemysłową, usługową i mieszkaniową z oddziaływaniem na wsie: Czechnów, Giżyn, Sułów Mały.

Na terenie miejscowości Zaborowice zarejestrowanych jest 14 podmiotów gospodarczych. Większość z nich to podmioty jednoosobowe. Mieszkańcy zajmują się rolnictwem, ale także działalnością pozarolniczą, często poza terenem miejscowości.

Tab.1. Podmioty gospodarcze z terenu miejscowości Zaborowice

Lp.	BRANŻA	ILOŚĆ PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH
1.	Budownictwo	3
2.	Pozostałe usługi	6
3.	Handel	5
Razem:		14

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych z Ewidencji działalności gospodarczej UM w Bojanowie.

Podlegająca sołectwu w Zaborowicach wieś Parłowice oddalona jest od nich o około 1 km. Dawna nazwa wsi to Porlewitz. Miejscowość w 2004 r. liczyła 75 mieszkańców.

Istniejące tu założenie folwarczne, nie zostało utworzone w ramach wsi. Utworzone jest obok niej, wśród pól. Elementy krystalizujące plan zespołu to podwórze gospodarczo-folwarczne i kolonia mieszkaniowa. Integralną częścią podwórza jest dwór wolnostojący. Rezydencja nie jest oddzielona od części gospodarczej. Zabudowa podwórza zwarta. Obiekty je ograniczające nadają mu kształt prostokąta. Zespół folwarczny powstał w drugiej połowie XIX wieku, a dwór datowany jest na czwarte ćwierćwiecze XIX wieku. W 1886 r. właścicielem był Adolf Sauer. Posiadłość obejmowała 83 ha ziemi uprawnej, 7 ha łąk i 7 ha lasów. Chowano kilkadziesiąt sztuk bydła i konie. Dane z 1898 r. informują, że właścicielem był K. Jose (rotmistrz w stanie spoczynku). Z pierwotnej zabudowy podwórza folwarcznego nie wszystko się do dziś zachowało. Przez cały okres istnienia folwark był samodzielnym zespołem. Po II wojnie światowej utworzono PGR, które podlegało Kombinatowi PGR Zaborowice. Aktualny właściciel to Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa, oddział Terenowy w Poznaniu.

W wiosce znajdują się 3 indywidualne gospodarstwa rolne. Droga przez wieś częściowo stanowi bruk, a w części jest to droga gruntowa. Zabudowa występuje po obu stronach drogi.

2.2 Infrastruktura i środowisko przyrodnicze

Miejscowość Zaborowice podobnie jak cała gmina Bojanowo położone jest na Wysoczyźnie Leszczyńskiej w subregionie zwanym Wałem Bojanowskim o mało urozmaiconej i monotonnej rzeźbie terenu. Okoliczny krajobraz tworzą rozległe równiny. Występujące w okolicy zespoły leśne odznaczają się znaczną atrakcyjnością rekreacyjną (walory estetyczne i wartość zdrowotna, średnia lub duża odporność siedlisk na użytkowanie rekreacyjne, w większości małe zagrożenie przez erozję). W sąsiedztwie lasów występują urozmaicone powierzchnie łąkowe.

Część mieszkańców utrzymuje się z pracy we własnych gospodarstwach rolnych, część zarobkuje i jest też spora grupa emerytów i rencistów. Gleby wioska ma dobre; aż 61% gruntów ornych mieści się w klasach trzecich, 23,5% w klasach czwartych, 11% w klasie piątej i 4% w klasie szóstej. Majątek ziemski jako PGR (Kombinat PGR) istniał tu do końca lat 80-tych i przeszedł w ręce Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. W okresie gdy był

tu PGR chowano dużą ilość bydła i trzody chlewnej. Do długoletnich dyrektorów gospodarstwa PGR należał Leon Szlęk.

Na terenie miejscowości funkcjonuje Szkoła Podstawowa będąca filią szkoły w Bojanowie. Aktualnie uczęszcza na zajęcia 24 uczniów. Budynek szkoły posiada 2 pomieszczenia do nauki. Rejonem obsługi oprócz Zaborowic jest miejscowość Szemezdrowo.

W Zaborowicach jest dworzec kolejowy. Do 1996 r. kursowały tu pociągi osobowe z Bojanowa przez Górę do Głogowa. Zabudowa dworca pochodzi z 1885 r. i znajduje się w dobrym i średnim stanie technicznym.

Założenie folwarczne

Założenie folwarczne w Zaborowicach usytuowane jest w północno-zachodniej części wsi. Od strony północnej i północno-wschodniej zespół folwarczny otaczają pola uprawne, od południa zabudowania mieszkańców wsi, a od strony zachodniej las. Elementy krystalizujące plan zespołu to podwórze gospodarczo-folwarczne, aneks gospodarczy i kolonia mieszkaniowa. Część rezydencjonalna nie została szczególnie wyeksponowana w ramach zespołu, a dwór stanowił jeden z jego elementów. Produkcja folwarku była nastawiona na intensywną produkcję buraków cukrowych. Chowano konie, bydło, owce.

Istniejący zespół folwarczny powstał w II połowie XIX wieku i od początku XX wieku rozbudowywał się. Z pierwotnej zabudowy folwarku do dziś nie zachowały się tylko 2 obiekty: dwór - w miejsce którego zbudowano budynek administracyjny Kombinat PGR oraz gorzelnia.

Według księgi adresowej z 1886 r. właścicielem majątku był hrabia Gustaw v. Schullenburg (major w stanie spoczynku), który mieszkał w Trzeboszu. Obszar ziemi uprawnej obejmował 276 ha, łąk 30 ha, 98 ha stanowiły lasy i 15 ha nieużytki. Inwentarz wynosił wówczas: 16 koni, 48 sztuk bydła i 725 owiec.

O cegielni informacje przekazuje księga adresowa z 1898 r. W tym to czasie właścicielem majątku był Gunter Finek v. Finckenstein. Funkcję administratora pełnił Buttner. Uprawa ziemi była nastawiona na buraki cukrowe.

Gorzelnia została zniszczona, ale pozostał komin i budynki pomocnicze wykorzystywane przez pewien czas przez cegielnię. Cegielnia produkowała cegłę pełną z gliny zwałowej. Powstały 2 stawy powyroboiskowe. W latach powojennych produkowano tu do 6

mln sztuk cegły rocznie. Zatrudniano około 40 osób. Kierownikiem cegielni do 1987 r. był Andrzej Joncel. W ostatnich dwóch latach cegielnię dzierżawiła RSP Nielegowo.

2.3 Zabytki

Kościół w Zaborowicach

Kościół w Zaborowicach

Kościół w Zaborowicach p. w. Matki Boskiej Królowej Polski jest kościołem filialnym parafii w Czerninie. Powstał on jako kaplica cmentarna w 1766 r. i do dziś cmentarz się tam znajduje. Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich podaje, że wieś Saborwitz (Zaborowice) liczyła w 1842 r. 39 domów mieszkalnych i 245 mieszkańców, w tym 242 ewangelików i tylko 3 katolików. Po drugiej wojnie światowej kaplicę przejęli katolicy. Nazwy kaplica używano do czasu dobudowania zakrystii, a stało się to po 1965 r. Od lat 70-tych używa się tylko nazwy – kościół.

Świątynia zbudowana jest z cegły ceramicznej pełnej na ceglany cokole. Ściany wieży są konstrukcji ryglowej z zewnątrz oszalowane pionowymi deskami. Stropy wewnątrz

są drewniane, belkowe. Drewniana jest również wieżba dachowa. W 1999 r. rozbudowano kościół w kierunku wschodnim o jedno przęsło. Nastąpiło też nowe oszalowanie ścian wieży i pokryto dach nową dachówką karpiówką, w koronkę (podobnie jak było do 1999 r.).

Wyposażenie wnętrza jest skromne, niezbędne do sprawowania czynności liturgicznych. Na ścianie – za ołtarzem soborowym – zawieszony jest obraz Matki Boskiej Częstochowskiej.

2.4 Ludność

Sołtysem jest Maciej Baryga. Organem wspierającym sołtysa jest rada sołecka w skład której wchodzi: Gackowski Leszek, Joncel Mariusz, Matuszewska Halina, Szostak Tomasz

W wiosce jest kościół stanowiący filię kościoła parafialnego p. w. św. Wawrzyńca w Czerninie.

Do 1973 r. była w Zaborowicach szkoła 8-klasowa, potem 4-klasowa i następnie 3-klasowa. Uczniów od klasy IV i do gimnazjum dowozi się do Bojanowa. W przeszłości pracowali tu m.in. nauczyciele: Walenty Włodarczyk (długoletni kierownik), Roman Sitnik – długoletni nauczyciel i kierownik szkoły w latach 1971-72. Od 1973 r. szkołą kierowała Zofia Wawrzyniak. W latach 1987-88 szkoła była tu nieczynna, ale w wyniku starań mieszkańców utworzono klasy I-III. W 2004 r. uczyły tu: Iwona Mikołajczak i Małgorzata Hedrych z Bojanowa oraz Marzanna Młynek z Czechnowa. W latach 1960/70 czynna tu była Szkoła Przynależności Rolniczego (SPR), w której uczyli nauczyciele z Bojanowa – W. Karpiński i M. Dykiert.

We wsi działa OSP. Jej prezesem jest Czesław Florkowski a honorowym prezesem Czesław Jaruga. Tutejsza OSP to jedna męska drużyna strażacka, dysponująca remizą, motopompą i innym niezbędnym sprzętem gaśniczym.

3. DIAGNOZA MOŻLIWOŚCI ROZWOJOWYCH SOŁECTWA.

*Podczas zebrań wiejskich poświęconych dyskusji nad **Planem Odnowy Miejscowości**, a także w ankietach, mieszkańcy miejscowości Zaborowice zwrócili uwagę na swoje atuty, silne strony, zauważając także słabości i zagrożenia.*

Przeprowadzenie tzw. analizy SWOT jest jednym z czynników umożliwiających podjęcie prawidłowej decyzji na podstawie posiadanych informacji. Umożliwia

usystematyzowanie danych dotyczących projektu i podpowiada kierunki rozwiązań. Przeprowadzenie jej jest niezbędne do prawidłowej oceny sytuacji.

3.1. Silne strony - atuty rozwoju miejscowości

- atrakcyjne położenie w malowniczej okolicy,
- lokalizacja na terenie sołectwa świetlicy wiejskiej – ośrodka życia społecznego,
- dobre wyposażenie w podstawową infrastrukturę techniczną: wodociąg, sieci energetyczne, kanalizacja sanitarna, planowane nowe realizacje infrastrukturalne,
- bogata historia, znaczące walory kulturowe – zachowane zabytki, ciekawe miejsca, przyjazna skala urbanistyczna, zachowane tradycyjne budownictwo, okazy starodrzewia, posiadanie cennych obiektów wpisanych do rejestru: pałac, park, gorzelnia,
- duża atrakcyjność zasobów przyrodniczych w okolicy wsi, walorów turystycznych, wypoczynkowych oraz zasobów dziedzictwa kulturowego,
- możliwość zagospodarowania terenu w centrum miejscowości przy istniejącej świetlicy,
- podjęcie prac planistycznych – szansa na dalszy rozwój osadniczy miejscowości,
- walory krajobrazowe otoczenia oraz niewielka skala miejscowości – atrakcyjność osiedleńcza dla osób zmęczonych miejskością,
- dobra dostępność do usług na obszarze wsi i gminy,
- dobry stan techniczny budynków szkoły.

3.2. Słabe strony - czynniki ograniczające rozwój miejscowości

- niewystarczające zagospodarowanie terenów położonych w centrum miejscowości,
- występowanie zabudowy blokowej,
- niewystarczająca baza lokalowa dla potrzeb kulturalnych,
- słabe zainteresowanie rozwojem agroturystyki społeczeństwa lokalnego na obszarach wiejskich,
- brak odpowiedniej do potrzeb infrastruktury rekreacyjnej i sportowej dla młodzieży,
- niezadowalający stan dróg, oświetlenia dróg,
- brak łatwego i wygodnego dostępu do internetu,
- brak odpowiedniej infrastruktury turystycznej (oznakowanie tras, miejsc atrakcyjnych, tablice informacyjne, miejsca wypoczynku, mała gastronomia, miejsca noclegowe itp.),
- niezadowalający stan techniczny lokalnych zabytków,

- niewystarczająca promocja walorów miejscowości i jej otoczenia (w tym np. w internecie).

3.3. Szanse i okazje - możliwości rozwoju miejscowości, wynikające z otoczenia

- wykorzystanie potencjału dziedzictwa kulturowego i walorów przyrodniczych w tym dla rozwoju turystyki, ze względu na bliskość ośrodka gminnego – Bojanowa,
- istniejące obiekty i atrakcje turystyczne – podstawą programu rozwoju turystyki,
- możliwość stworzenia atrakcyjnego krajobrazowo, wygodnego i bliskiego naturze miejsca zamieszkania w przyjaznym środowisku społecznym – aktywnym i zaangażowanym, jako alternatywy dla zdegradowanych przestrzennie i społecznie przestrzeni np. podmiejskich,
- współpraca z gminą przy realizacji strategii rozwojowej,
- sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, ze strony rządu i władz wojewódzkich,
- zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej,
- wzrost zainteresowania społeczeństwa udziałem w imprezach kulturalnych,
- rozwój ekologicznego rolnictwa podlegającego dotacji,
- popyt w Polsce i Europie na usługi turystyczne, oparte o zasoby przyrodnicze oraz walory kulturowe.

3.4. Zagrożenia - czynniki niesprzyjające, wynikające z otoczenia

- niewystarczające fundusze na dalszy rozwój infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, a także na właściwe zagospodarowanie terenów ważnych dla wizerunku miejscowości i funkcjonowania jej społeczności,
- brak stabilności w polityce wspierania rozwoju obszarów wiejskich i gospodarki rolnej,
- wstąpienie do UE (wzrost konkurencyjności, odpływ młodzieży za pracą, upadanie małych i drobnych gospodarstw rolnych),
- wzrost cen w budownictwie i obniżenie tempa rozwoju,
- pogarszający się stan dróg powiatowych,
- niska dochodowość z pracy w rolnictwie,
- żywiłowa parcelacja i zabudowa nie szanująca otoczenia przyrodniczego oraz uwarunkowań historycznych, doprowadzić może do utraty walorów krajobrazowych i trwałej zmiany w skali, charakterze i klimacie wsi, a w konsekwencji do degradacji krajobrazu i obniżenia atrakcyjności osiedleńczej.

Diagnoza możliwości rozwojowych przedstawia się następująco:

Najistotniejszym *atutem* Zaborowic okazało się samo malownicze położenie miejscowości, piękne, spokojne otoczenie, bliskość ośrodka gminnego – Bojanowa, atrakcyjne krajobrazowo i przyrodniczo środowisko, a przede wszystkim zgrana i przyjazna wobec siebie społeczność, życzliwie odnosząca się do stale przybywających nowych mieszkańców, jak i do zasiedziałych sąsiadów. Dobrze zorganizowani i uspołecznieni mieszkańcy to największy atut miejscowości.

Wśród *silnych stron* Zaborowic wymieniono przede wszystkim dobre stosunki sąsiedzkie, ciekawe formy organizacji wspólnych zabaw, wspólne działania na rzecz świetlicy wiejskiej.

Słabością Zaborowic okazał się rolniczy charakter sołectwa, który w znacznym stopniu ogranicza możliwość współfinansowania imprez kulturalnych. Kolejnym mankamentem okazał się średni stan świetlicy wiejskiej, który wymaga jak najszybszej poprawy. Wyremontować należy także chodniki na terenie wsi oraz poprawić stan poboczy dróg.

4. PRIORYTETY ROZWOJOWE, CELE, PROJEKTY.

- dokończenie remontu i modernizacji budynku świetlicy wiejskiej,
- wykorzystanie świetlicy wiejskiej także jako miejsce szkoleń, kursów, nie tylko dla młodzieży, ale i dorosłych (kursy przedsiębiorczości, nauka języków obcych, korzystania z internetu – pracownia internetowa, podnoszenie kwalifikacji zawodowych, rozwój zainteresowań i hobby mieszkańców),
- zagospodarowanie, uporządkowanie terenu wokół świetlicy, jako tereny rekreacyjno – sportowe oraz miejsce integrujące mieszkańców, potrzebne dla różnych form wspólnych spotkań, festynów, itp.,
- renowacja, modernizacja i budowa nowych nawierzchni drogowych,
- organizacja konkursów na najładniejszą zagrodę, posesję,
- organizowanie imprez kulturalno – rekreacyjnych:
 - dożynki wiejskie,
 - organizacja czasu dla młodzieży i dzieci podczas wakacji i ferii,
- wypromowanie wsi jako miejsca atrakcyjnego dla zamieszkania i wypoczynku,

5. PLAN DZIAŁAŃ

L.p.	Projekt	Okres realizacji	Przewidywane koszty	Realizacja
1.	Organizacja konkursów na najładniejszą zagrodę, posesję.	corocznie	rocznie 1000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi
2.	Remont świetlicy wiejskiej	2010-2011	100 000,00 zł	Rada Sołecka + Gmina Bojanowo
3.	Organizowanie imprez sportowych w których będzie brała udział młodzież	corocznie	rocznie 1000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
4.	Organizowanie imprez kulturalno – rekreacyjnych	corocznie	rocznie 1000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
5.	Utrzymanie placów zabaw w czystości a znajdującego się tam sprzętu w dobrym stanie technicznym.	corocznie	rocznie 1000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
6.	Wyposażenie świetlicy wiejskiej (stoły, krzesła, meble biurowe oraz sprzęt audiowizualny, sprzęt sportowy)	2010-2011	20 000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + Gmina Bojanowo
7.	Zagospodarowanie terenu wokół świetlicy	2011-2012	50 000,00 zł	Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
8.	Renowacja, modernizacja i budowa nowej nawierzchni drogi wiejskiej.	2012-2016	1 000 000,00 zł	Powiatowy Zarząd Dróg + Gmina Bojanowo + Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi
9.	Renowacja, modernizacja i budowa nowych chodników w ciągu dróg powiatowych biegnących przez wieś	2012-2014	200 000,00 zł	Powiatowy Zarząd Dróg + Gmina Bojanowo + Rada Sołecka + Grupa Odnowy Wsi + mieszkańcy wsi

Projekt przebudowy, remontu i zmiany aranżacji świetlicy wiejskiej w Zaborowicach obejmuje następujące elementy:

- wymianę stolarki okiennej w części,
- wymianę stolarki drzwiowej,
- wymiana podłóg na granito-gres,
- remont kuchni,
- pomalowanie ścian wewnątrz.
- odnowienie elewacji,

- zakup wyposażenia,
- remont sanitariatów.

6. HARMONOGRAM WDRAŻANIA PLANU.

PRIORYTET I: POPRAWA WARUNKÓW DO CZYNNEGO UDZIAŁU

MIESZKAŃCÓW W ŻYCIU KULTURALNO – ROZRYWKOWYM.

Projekt 1: Przebudowa budynku świetlicy wiejskiej o zaplecze sanitarno–socjalne wraz z remontem i wymianą dachu, okien, podłóg w świetlicy wiejskiej,

Projekt 2: Zagospodarowanie terenu wokół świetlicy wiejskiej.

Projekt 3: Zamontowanie oświetlenia przy świetlicy

Zdjęcie powyżej przedstawia wejście do świetlicy wiejskiej w Zaborowicach przed planowanym remontem

PRIORYTET II: POPRAWA BEZPIECZEŃSTWA KOMUNIKACYJNEGO

Projekt 5: Chodniki z kostki brukowej wraz ze ścieżką rowerową.

Projekt 6: Remont nawierzchni dróg.

PRIORYTET III: AKTYWIZACJA MIESZKAŃCÓW W SFERZE KULTURALNO - SPOŁECZNEJ

Projekt 7: Wyposażenie świetlicy wiejskiej (stoły, krzesła, itp.)

Projekt 8: Organizacja imprez sportowo-kulturalnych, konkursów.

Projekt 9: Utrzymanie placów zabaw i obiektów sportowych

Rodzaj zadania	2010				2011	2012	2013	2014	2015	2016
	I	II	III	IV						
Remont kapitalny świetlicy wiejskiej.		■	■	■	■					
Zagospodarowanie terenu wokół świetlicy wiejskiej.					■	■				
Modernizacja oświetlenia					■	■				
Chodniki z kostki brukowej, wraz ze ścieżką rowerową.						■	■	■		
Remont nawierzchni dróg.						■	■	■	■	■
Wyposażenie świetlicy wiejskiej (stoły, krzesła, itp.)		■	■	■	■					
Utrzymanie placów zabaw i obiektów sportowych	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Organizacja imprez sportowo-kulturalnych, konkursów.			■	■	■	■	■	■	■	■

7. ZARZĄDZANIE PLANEM

Zarządzanie realizacją Planu wpłynie na utrzymanie wysokiej dynamiki w całym procesie wdrażania i będzie polegało na:

- doskonaleniu istniejących i tworzenie nowych instrumentów realizacji,
- monitorowaniu realizacji celów i projektów,
- zmianie i aktualizacji Planu.

Prowadzony monitoring realizacji planu wspomogę proces zarządzania i dostarczy informacji o postępie realizacji i efektywności wdrażania zadań wynikających z Planu - począwszy od pojedynczego projektu, poprzez cel i priorytet, a skończywszy na osiągniętych efektach.

Prowadzona będzie również ocena planu na podstawie składanych raportów z prowadzonego, monitoringu rzeczowego i finansowego, opisu rozbieżności, jeżeli zaistnieją oraz analizą przyczyn i skutków rozbieżności. Raporty zawierać będą informacje nt. postępu realizacji planu finansowego w okresie sprawozdawczym oraz prognozę w tym zakresie na rok następny. Miernikami w prowadzonej ocenie będą odpowiednie wskaźniki. Dokładna ocena ujęta będzie w sprawozdaniu rocznym, które Burmistrz Bojanowa przedstawi Radzie Miejskiej podczas sesji absolutoryjnej za działania w roku poprzednim. Ocena szczegółowa zadań wynikających z Planu nastąpi po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji.

O realizacji Planu Odnowy Miejscowości będą informowani także wszyscy mieszkańcy za pośrednictwem prasy lokalnej oraz strony internetowej Urzędu Miejskiego, a także bezpośrednio przez władze gminy na zebraniach wiejskich.